

[Rahbæk Møller]

terhånden opbygget som et kinesisk æskesystem med det hovedformål at gøre forholdene uoverskuelige for udenforstående. Det er til gene for ligningsmyndighederne og til skade for medarbejdernes indsigt i den virksomhed, hvori de arbejder.

SF er derfor imod at favorisere dette kinesiske æskesystem via skattelovgivningen og derfor imod datterselskabslempelser, og vi er imod det foreliggende forslag.

Glistrup (FP):

For 4 måneder siden blev den nuværende finansminister verdensberømt i Danmark, da han karakteriserede den tidligere regerings lovforslag på den måde, at man fandt frem til et eller andet problem, fuldstændig tilfældigt og uden sammenhæng med noget, og så sagde man: hovsa, her er noget, og her må vi til at sætte en sløjfe på lovgivningen.

Jeg kan vist rolig sige, at vi aldrig nogen sinde har set et så udpræget eksempel på »hovsalovgivning« som det lovforslag, skatteministeren her har fremsat. Det er femfoldig hovsalovgivning. Det er 5 vidt forskellige områder, hvorfra der åbenbart er kommet rendende nogle mennesker til skatteministeriet og har sagt: vi synes i grunden, at vi betaler for meget i skat, kan man ikke lempe på det område, det område, det område?

Så har ministeriet sagt: hovsa ja, dér kan vi rigtignok lave en paragraf, sådan at vi gør det hele endnu mere indviklet, end det har været hidtil, og så laver vi nogle sløjfer og kruseduller og tilføjelser til selskabsskatteloven, der i forvejen ikke er til at forstå for mange hvide, endsige farvede mennesker. På den måde vil man altså gøre loven endnu mere indviklet og endnu mere omgåelig og endnu mere besværlig at have med at gøre i praksis og indføre kriterier, som på alle 5 punkter er ret uegnede til anvendelse i praksis, for at 5 ganske tilfældige grupper, som der ikke er nogen særlig grund til at tilgode-se fremfor alle andre grupper her i landet, skal få nogle skattelettelser.

For det første vil man til at lave nogle specielle investeringsselskaber, som pludselig skal have den samme ret som investeringsforeninger. Hvorfor i alverden kan vi ikke fortsætte med investeringsforeningerne? Hvorfor skal vi have selskaber inden for det? Der opstilles nogle krav til dem, hvor det i prak-

sis vil være næsten umuligt at finde ud af, hvad de i grunden går ud på, og næsten umuligt at kontrollere, om de i grunden er opfyldt. En bunke ekstraadministration, hvor investeringsforeningssystemet er indarbejdet, og hvor der ikke er noget som helst praktisk behov for, at vi pludselig skal til at have denne særlige gruppe aktieselskaber.

Så kommer man og siger om nogle havne og nogle offentlige værker, at nu skal de pludselig have en skattefrihed, som ellers var tildelt dem, der i deres vedtægter havde tilsikret, at de virkelig var almennyttige. Hvordan i alverden vil man kontrollere det, når de i 25 eller 45 år har nydt godt af denne skattefrihed og de så i overensstemmelse med deres vedtægter udlodder overskuddet til deres ejere? Og hvordan vil man gennemføre tilbagebetaling med renter og rentes renter af de skattefrihedsbeløb, der har været i de 45 år? Det melder historien ikke noget som helst om. Hvorfor i alverden kan man ikke sige til de havne og værker, der gerne vil behandles som almennyttige, at de virkelig må indrette sig og ændre deres vedtægter, sådan at det bliver overensstemmende med det?

Så er der de udenlandske datterselskaber. Det er et problem, hvorvidt udbytteindtægter, der tilfalder juridiske personer, skal være skattepligtige eller ej. Det kan der siges meget om at de ikke skal være, men der er ikke nogen som helst særlig grund til at behandle dividender fra udenlandske aktieselskaber anderledes, end alle mulige andre indtægter behandles i skattelovgivningen. Man kan diskutere, hvor langt udenlandslempelsen skal gå, hvordan man skal lave dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvordan dividendeindtægter til juridiske personer skal behandles. Det er 3 centrale skatteretlige problemer.

Man havde lyst til at spørge skatteministeren, hvis man ikke kendte det afvisende svar på forhånd: det her kan han da ikke have sendt til skattelovrådet, for det går i den grad på tværs af almindelig skatteretlig tænkning og tjener bare til at gøre lovgivningen mere indviklet.

Endelig er der de 2 sidste ting om de dér udlandsprojekter og spørgsmålet om, hvorvidt Irmas overskud skal kunne modregnes i FDBs underskud, fordi FDB lader sine penge gå ud til sine forbrugere. Ja, det er selvfølgelig en problemstilling, men den er løst elegant og enkelt og klart i fremskridtsparti-